

Yazık

◆ Mehmet Durmaz

Koca yürek dar kafese
Sığıdı diye ağlıyorum
Üstümüze kara bulut
Ağdı diye ağlıyorum.

Kula kulluk yok arkadaş
Diyen gitti yavaş yavaş
Nice yiğit zalime baş
Eğdi diye ağlıyorum.

Gül dikerim diken çıkar
Öz evladım anım yakar
Güvendiğim dağlara kar
Yağdı diye ağlıyorum.

Derdi yalan, yalan yası
Dünya tuzak dünya pusu
Ruhumuzu kiri pası
Boğdu diye ağlıyorum.

Dalavere varı yoğu
Sahte çiçek kalles koku
Bağrımıza hain oku
Değdi diye ağlıyorum.

Yorgun

◆ Mehmet Baş

Kirlendi dünyanın berrak çehresi
Yalanla karılmış cümleler yorgun
Yok mu bu yaranın yok mu çaresi
Hileyle sarılmış kaleler yorgun

Aldatır insanı serabı çölün
Tütmüyor dumanı aşk denen külün
Gülleri sevmektir suçu bülbülün
Has bahçede açan laleler yorgun

Açılır ansızın ecel yelkeni
Kırılır zamanın ince dümeni
Çağırır toprağa nice bedeni
Riyayla süslenmiş çileler yorgun

Beşbirlik alın gerdana takın
Hesap cüzdanını tabuta çakın
Gidenin ardından ağıtlar yakın
Oyunlar tuzaklar hileler yorgun

Kula kul olmanın adını koyun
Yalanla beslenip gıybetle doyun
Bir oyun içinde oynanır oyun
Tangolar sambalar baleler yorgun

Kuyruklar tilkidir gövdeler aslan
Sana da yazayım bir küçük destan
Geçerken köprüyü ayıya yaslan
Kırılmış sepetler seleler yorgun

İnsanlık ararsan mal ile mülkte
Soytarılar gezer bu koca sirkte
Sıpanın yuları durmaz ki örkte
Atların boynunda yeşeller yorgun

Kuru gürültüde güfte ne arar
Eşegin sesinde beste ne arar
Olmamış başakta deste ne arar
Ayaklar bacaklar kelleler yorgun